

YOUCAT – katekizem za mlade

Kdo je ustanovil zakrament pokore?

Jezus sam je ustanovil zakrament pokore, ko se je na velikonočni dan pokazal apostolom in jih povabil: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani« (Jn 20, 22b–23).

(KKC 1439, 1485)

Nikjer ni Jezus lepše povedal, kaj se dogaja v zakramentu pokore, kot v priliki o usmiljenem očetu: zaidemo, se izgubimo, ne moremo več. Vendar Oče čaka na nas z velikim, celo neskončnim hrepenenjem; ko se vrnemo, nam odpusti; spet nas sprejme, odpusti greh. Jezus sam je številnim ljudem odpustil grehe; to mu je bilo pomembnejše kot delati čudeže. V tem je videl veliko znamenje prihoda Božjega kraljestva, v katerem bodo ozdravljene vse rane in posušene vse solze. Moč Svetega Duha, s katero je Jezus odpuščal grehe, je izročil svojim apostolom. Svojemu nebeškemu Očetu pademo v objem, ko gremo k duhovniku in se spovemo.

Ali je kdo kriv pred Bogom, če z dobro vestjo dela narobe?

Ne. Če je kdo temeljito preveril in prišel do trdne presoje, potem mora v danih okoliščinah slediti svojemu notranjemu glasu, tudi s tveganjem, da bo storil kaj narobe.

(KKC 1790–1795, 1801–1802)

Za zlo, ki pride na svet z nekrivdno, napačno presojo vesti, nas Bog ne obsodi. Čeprav se mora navsezadnje še tako zelo slediti svoji vesti, pa je vendar treba imeti pred očmi, da se je pod zlorabljenim sklicevanjem na domnevno vest že pogosto ponarejalo, ubijalo, mučilo in varalo.

SPREJETI KRIŽ

Gospod, pustil si, da so te zasmehovali in žalili.
Pomagaj nam, da se ne bomo pridružili tistim,
ki zasmehujejo trpeče in slabotne

Pomagaj nam, da bomo v ponižanih in odrinjenih prepoznali tvoje obličje.
Pomagaj nam, da nam zasmehovanje sveta
zaradi pokorščine tvoji volji ne bo vzelo poguma.

Ti si nosil križ in nas povabil, naj te na tej poti posnemamo.
Pomagaj nam sprejeti križ,
da od njega ne bomo bežali, se nad njim pritoževali,
in ne dopusti, da bi naša srca upadla pred težavami življenja.

Pomagaj nam, da bomo hodili po poti ljubezni,
sprejeli njene zahteve in dosegli resnično veselje.

Joseph Ratzinger

NISEM DOBRA

Ampak res – to drži. Nisem dobra. Prepogosto sem sebična. Vedno znova sem kdaj nevoščljiva. Večkrat sem nezanesljiva. Spet in spet kdaj opravljam. Pogosto me skrbi, kako bo šlo na tem ali onem področju. Vedno znova zamočim. Ljudi ranim z besedami. Pogosto se ne morem nasiti in hočem zmeraj več. Vedno znova delam napake pri pisanju. Včasih pojem preveč peciva. Imam visoka pričakovanja do ljudi okrog sebe. Pogosto sem preveč ponosna, da bi se opravičila. Včasih slabo mislim o drugih ljudeh. Kadar imam preveč obveznosti, sem tu in tam malomama. Pogosto nimam moči, da bi se z vsem srcem spustila v duhovni pogovor z mladim človekom. Nisem dobra. Čudno je to priznati. Konec koncev živimo v družbi dosežkov, kjer gre za to, da z uspehi in sposobnostmi blestimo in se dokažemo, naredimo vtis in ljudi prepričamo o svojih talentih. Kako to, da se torej v tej knjigi upam odpreti in pisati o sebi takšne nelepe stvari? Ker je to resnica. Nisem dobra.

Veš, dolgo časa sem se grozno naprezala, da bi se naredila dobro in pravilno. Že samo misel, da sem naredila napako, da sem skregana s starši ali da na kateremkoli področju nisem sprejela dobre odločitve, je pripeljala do tega, da sem se počutila kot velika zguba. Že spet sem naredila neumnost. Že spet je nekdo jezen name. Že spet sem dokazala, da čisto nič ne znam. Že spet kažem vsemu svetu, da sem nesposobna. Lahko mi verjameš, da sem bila zelo dobra v tem, da sem vase streljala zelo ostre miselne puščice. Moja samozavest se je skrčila že ob najmanjši kritiki in najbolj drobcenem neuspehu. Misli, da nečesa ne zmorem ali da nisem popolna, preprosto nisem prenesla. Vendar sem razumela eno: ni mi treba biti popolna. Ni mi treba biti dobra iz lastnih moči. In tega tudi ne zmorem.

Sem človek s slabostmi in omejitvami. Nujno potrebujem nekoga, ki je večji in močnejši od mene. Nekoga, ki sicer vidi moje napake in grehe, vendar me kljub temu sprejema in ljubi. In točno to je zame Jezus. On je umrl za mojo krivdo in moje neuspehe. S svojim življenjem je plačal, da me je osvobodil in mi podaril povsem novo identiteto. Kadar se oklenem Jezusa, tudi s svojo senčno platjo, kadar priznam, da sama nisem dobra, in preneham delati tako, kot da bi bila velika junakinja, takrat mi podarja novo življenje.

V 2. pismu Korinčanom 5,17 piše: »Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo!« Kadar »umrem« z Jezusom in Jezus živi v meni, sem nov človek. Moja identiteta se spremeni. Moja vrednost ni več odvisna od mojega lastnega uspeha, ampak od Jezusa. In to je največja možna svoboda! Ko v meni živi Jezus, se loti pospravljanja in zavzema v mojem srcu vedno več prostora. Nato v mojem srcu zaseje dobro in mi pomaga, da moja dejanja rodijo dobre sadove. In kadar kaj zamočim, mi odpusti. Ko sem zlomljena, me ozdravi. Kadar sem sebična, me spomni na to, da se moram spet več vrteti okrog njega. Kadar se spet samokritično opazujem, mi pravi, da sem dragocena in lepa v njegovih očeh. Da, z Jezusom se začne čisto novo življenje.

Pr: N. Bangerl, Ti si Božja zamisel